

døde formand for Folketinget, som jo var formand for en avis, og som allerede havde siddet i Pressenævnet i årevis, og der var jo også journalister i folketingsgruppen. Vi var meget grundige i forarbejdet.

Der er disse sager, vi ikke bryder os om, men spørgsmålet er, om det er medieansvarsloven, der kan og skal ændre på det, og om dette lovforslag ændrer på det.

Vi må jo altså ikke blande tingene sammen, og uanset hvordan vi udarbejder en lov, så vil der jo altid være nogle overtrædelser, og dem skal der selvfølgelig være nogle sanktionsregler for. Men jeg er heller ikke sikker på, at forslaget her er vejen frem.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu var det jo ikke, fordi jeg ville forske i, hvad fru Birthe Rønn Hornbech havde læst siden 1994, men jeg ville gøre opmærksom på, at der altså er kommet et skrift, som også kan læses i dag, der gør rede for, hvordan Pressenævnet ikke lever op til de intentioner, det formodentlig selv har haft. Det er jo præcis derfor, vi fremsætter dette medieansvarsløvforslag, for vi finder, at der er sket en behandling fra Pressenævnets side, som ikke yder de forurettede den ret, de skal have, og det er jo det, jeg ønsker.

Det er klart, at hvis man i dag siger, at Pressenævnet fungerer udmærket, så vil man afvise vores lovforslag, men hvis der faktisk foreligger dokumentation for den ene sag efter den anden, hvor Pressenævnet har svigtet – og det er det, Ole Hasselbalchs skrift dokumenterer – så synes jeg jo alligevel, at sagen stiller sig anderledes.

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo præcis det, vi har udvalgsarbejdet til. Nu går jeg ud fra, at hr. Søren Krarup ikke vil have dette her til afstemning inden sommerferien, så vi har jo hele sommerferien til at prøve at få lavet et resumé af nogle af de sager og så få spurgt justitsministeren, om det er i overensstemmelse med hensigterne i sin tid, og når vi så ved, om det er i overensstemmelse med hensigterne, så ved vi, om loven fungerer.

Selv om det eventuelt skulle være i overensstemmelse med loven, så kan vi jo tage politisk stilling til, om der er noget, vi ønsker ændret. Så vi vil da ikke afvise, at vi prøver at dyrke, som

man siger, undersøge nogle af de sager grundigt og høre opfattelsen bl.a. hos justitsministeren.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja, så siger vi tak til fru Birthe Rønn Hornbech, og så er det næste ordfører, hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Jeg skal da sige med det samme, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det foreliggende lovforslag, hvor Dansk Folkeparti vil styrke stillingen for dem, der udsættes for skade ved offentliggørelse i medierne af usandfærdige oplysninger.

Det er sådan set en meget sympatisk tone, der er i forslaget, og vi kender jo sådan set alle sammen eksemplerne på personer eller firmaer for den sags skyld, som helt uretfærdigt får en tur i mediernes vridemaskine, og det kan få ret alvorlige konsekvenser.

Det er baggrunden for, at Dansk Folkeparti ønsker at ændre medieansvarslovens regler bl.a. om genmæle og Pressenævnets sammensætning.

Som det også tidligere har været fremme i debatten, er begge forhold jo omfattet af medieansvarsloven, en lov, kan man roligt sige, der jo blev til på baggrund af en meget omfattende betænkning fra Medieansvarsudvalget. Da lovforslaget jo vedrører centrale dele af denne betænkning og det arbejde, der lå forud, og altså berører en række principielle områder, når det vedrører medieansvarsloven, ja, så mener vi godt, at man kan indvende, at ændringer af den her karakter som et minimum bør gennemgå samme grundige forberedelse som loven selv, eksempelvis, som justitsministeren også var inde på, ved høring af de berørte parter.

Når det gælder adgang til genmæle, så foreslår Dansk Folkeparti, at genmælet får en tilstrækkelig fremtrædende placering. Desuden skal en mulighed for berigtigelse forpligte massemedier til at berigtige urigtige faktiske oplysninger.

I Socialdemokratiet ser vi ikke, at der er et behov for ændringer på det her område, som Dansk Folkeparti foreslår. I dag, som det også tidligere har været fremme, indgår der jo allerede regler om genmæle i medieansvarsloven. Enhver person, der mener at være blevet påført skade af, at et massemedie har formidlet urigtige oplysninger af faktisk karakter, kan således i dag allerede kræve et genmæle, og samtidig mener vi i Socialdemokratiet, at kravene til genmælets offentliggørelse gør, at vi har svært ved at se